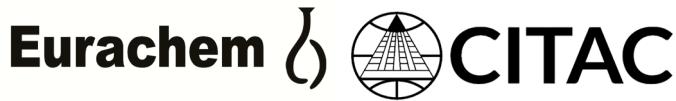


استفاده از اطلاعات عدم قطعیت در ارزیابی انطباق

ویرایش دوم - ۱۳۹۰



استفاده از اطلاعات عدم قطعیت در ارزیابی انطباق

ویرایش دویم - ۲۰۲۱

Editors

Alex Williams (UK)
Bertil Magnusson (SE)

Composition of the Working Group*

EURACHEM Members

S. Ellison Chair	LGC, United Kingdom
B. Magnusson Secretary	Trollboken AB, Sweden
R. Bettencourt da Silva	Univ. Lisboa, Portugal
R. Becker	BAM, Germany
A. Brzyski	Eurachem Poland
E. Christie	Eurachem Ireland
K. Darbinyan	Eurachem Armenia
D. Ivanova	Eurachem Bulgaria
M. Inkret	Eurachem Slovenia
I. Leito	Univ Tartu, Estonia
R. Kaus	Eurachem Germany
O. Levbang	Ukrmetrteststandart, Ukraine
T. Nääkki	SYKE, Finland
P. Pablo Morillas	EUROLAB-España, Spain
O. Pellegrino	IPQ/DMET, Portugal
M. Rösslein	EMPA St. Gallen, Switzerland
E. Sahlin	RISE, Sweden
M. Segà	INRIM, Italy
E. Theodorsson	LIU, Sweden
P. Thomas	SCK CEN, Belgium
A. van der Veen	VSL, Netherlands
A. Williams	United Kingdom
R. Wood	United Kingdom
P. Yolcu Omeroglu	Eurachem TR, Turkey
V. Zonaras	BPI, Greece

قدرتانی

این سند، توسط گروه کاری مشترک EURACHEM/CITAC با ترکیب نفرات مندرج در ستون سمت راست، تولید شده است. ویراستاران تشکر خود را از تمامی این افراد، سازمانها و دیگر اشخاصی که با پیشنهادات، توصیه‌ها و کمک‌های خود سهمی در این مجموعه داشته‌اند اعلام می‌دارند.

CITAC Member

F. Rebello Lourenço	Univ. São Paolo, BR
F. Pennecchi	INRIM, Italy

*At time of document approval

نقل قول پیشنهادی

این اثر می‌باشد با عنوان ذیل ذکر شود*:

“A. Williams and B. Magnusson (eds.) Eurachem/CITAC Guide: Use of uncertainty information in compliance assessment (2nd ed. 2021). ISBN 978-0-948926-38-9.

این اثر در سایت www.eurachem.org در دسترس می‌باشد.”

E-mail: momohumer@yahoo.com ترجمه به فارسی: محمد رحمانی

ویراستار فنی: دکتر مهدی نبی

ترجمه این اثر به معلم علم و اخلاق، دکتر سید مهدی گلابی تقدیم می‌شود.

* طبق الزامات مجله

استفاده از اطلاعات عدم قطعیت در ارزیابی انطباق ۲۰۲۱
نسخه فارسی

ویرایش دوم ۲۰۲۱
شابک ۹۷۸-۰-۹۴۸۹۲۶-۳۸-۹

حقوق انحصاری اثر © ۲۰۲۱

حقوق انحصاری این سند در اختیار نویسنده‌گان همکار می‌باشد
تمام درخواست‌های مربوط به تکثیر این سند به هر طریقی،
نظیر ترجمه می‌باشد با دبیرخانه یوراکم در میان گذاشته
شود. متن سند نمی‌تواند برای فروش مجدد کپی‌برداری شود.

فهرست مطالب

۱	پیش‌گفتار
۲	کوتنهنوشت‌ها و نمادها
۳	۱. مقدمه
۵	۲. دامنه کاربرد
۵	۳. تعاریف
۷	۴. قواعد تصمیم‌گیری
۷	۱.۴ کلیات
۸	۲.۴ قاعده تصمیم قبول/مردود با استفاده از پذیرش ساده
۸	۳.۴ قاعده تصمیم قبول/مردود با استفاده از نوار محافظ
۹	۴.۴ قواعده تصمیم با نتایج مشروط یا غیرقطعی
۹	۵.۴ قاعده تصمیم با تعیین روش دومرحله‌ای
۱۱	۵. انتخاب حدود ناحیه پذیرش و رد
۱۱	۶. تعیین مقدار قابل قبول برای عدم قطعیت استاندارد
۱۳	۷. پیشنهادات
۱۵	پیوست A: تعیین اندازه نوار محافظ و حد پذیرش
۱۹	پیوست B: مثال‌ها
۲۳	پیوست C: ریسک تولیدکننده و مصرف‌کننده
۲۷	پیوست D: تعاریف
۲۹	کتاب‌شناسی

پیش‌گفتار

در زمان اولین ویرایش این راهنمای کارهای مربوط به ارزیابی انطباق عمدها در زمینه‌های کاری خاص نظیر کارهای مهندسی، آزمون محصولات مکانیکی و الکتریکی انجام شده بود. مستندات ارائه شده هم از اصول ارائه شده در ASME B89.7.3.1-2001 پیروی می‌کردند.

متابع و انطباق دو واژه‌ای هستند که از نظر معنایی خیلی به هم نزدیک هستند. ISO اغلب از «ارزیابی انطباق» استفاده می‌کند در حالی که ASME از اصطلاح «انطباق با مشخصات» استفاده می‌کند. بر این اساس ارزیابی انطباق گستره وسیعی از فعالیتها از آزمون محصول گرفته تا بازرگانی و صدور مجوز را شامل می‌شود. در این راهنمای ارزیابی انطباق عمدها به این نکته می‌پردازد که آیا نتیجه اندازه‌گیری در حدود مجاز، نظیر مشخصات، تولرانس‌ها و یا حدود قانونی و نظارتی قرار می‌گیرد یا خیر. از این رو، در این راهنمای اصطلاح‌های «انطباق» یا «ارزیابی انطباق» در رابطه با تصمیم‌گیری درباره انطباق با حدود ذکر شده استفاده می‌شود. در ISO/IEC 17025، اغلب از متابع نتیجه اندازه‌گیری با حدود ذکر شده به عنوان مبنای برای «بیانیه انطباق» استفاده می‌شود.*

این ویرایش طوری اصلاح شده که نکات موجود در راهنمای ILAC G8 با عنوان راهنمای قواعد تصمیم‌گیری و بیانیه‌های انطباق و راهنمای JCGM 106 با عنوان ارزیابی داده‌های اندازه‌گیری - نقش عدم قطعیت اندازه‌گیری در ارزیابی انطباق را نیز در نظر می‌گیرد.

تغییرات عمده در ویرایش دوم عبارتند از:

- افزودن فهرستی از کوتاه‌نوشت‌ها و نمادها؛
- معرفی ایده حد پذیرش؛
- معرفی قواعد تصمیم‌گیری برای نتایج مشروط یا غیرقطعی (بعضی مواقع قواعد تصمیم‌گیری «غیر دودویی» نیز نامیده می‌شوند)؛
- استفاده و معرفی توزیع لگنرمال برای بعضی حالت‌های نامتقارن؛
- معرفی ریسک‌های خاص و کلی در پیوست C.

* معادل واژه *compliance* در واقع متابع است که در این صورت با ارزیابی متابع یا عدم متابع سروکار خواهیم داشت و معادل *conformity* انطباق است. با این حال به خاطر مصطلح بودن واژگان انطباق یا عدم انطباق بین اهل فن و با توجه به نزدیکی معانی این واژگان به یکدیگر و اینکه ما در هر دو حالت به شکلی با تصمیم‌گیری سروکار داریم، در این راهنمای برای روان‌تر شدن ترجمه از معادل انطباق برای واژه *compliance* استفاده شد. م.

کوتنهنوشت‌ها و نمادها

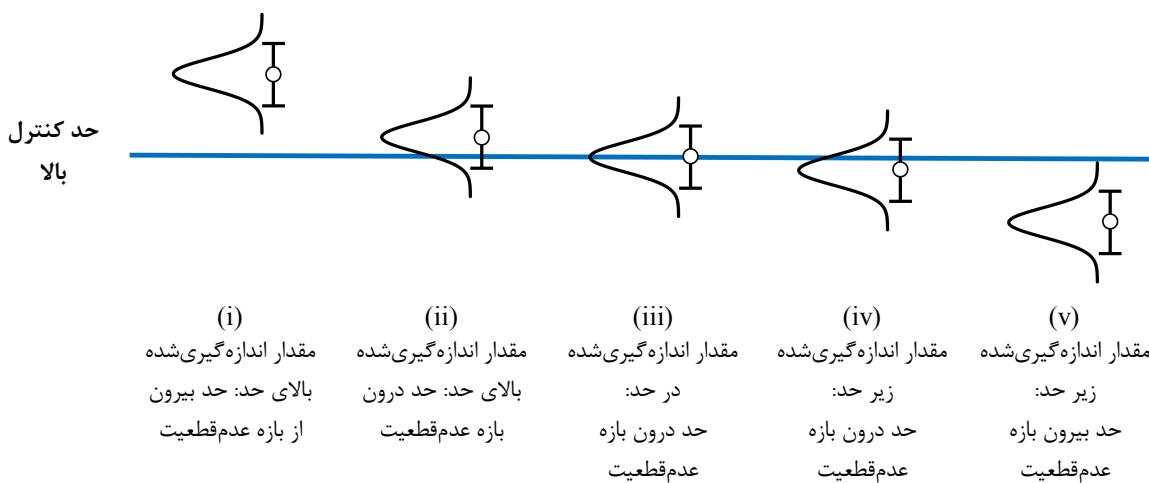
کوتنهنوشت‌ها، سروازه‌ها و نمادهایی که در ادامه می‌آیند، در این کتاب استفاده شده‌اند.

کمیسیون الکترونیکی بین‌المللی استاندارد بین‌المللی شماره کتاب	IEC	انجمن مهندسین مکانیک آمریکا	ASME
سازمان بین‌المللی استانداردسازی اتحادیه بین‌المللی شیمی محض و کاربردی واژگان بین‌المللی اندازه‌شناسی مفاهیم پایه و عمومی و واژگان مرتبط	ISBN	اداره بین‌المللی اوزان و مقیاس‌ها	BIPM
	ISO	انجمن قابلیت ردیابی بین‌المللی در شیمی تجزیه راهنمای بیان عدم قطعیت اندازه‌گیری	CITAC GUM
	IUPAC		
	VIM	کمیته مشترک راهنمایان در اندازه‌شناسی	JCGM

انحراف استاندارد	s	نوار محافظ	g
انحراف استاندارد داده‌های \log_e	s_G	فاکتور پوشش	k
مقدار اندازه‌گیری شده	x_i	تعداد اندازه‌گیری‌ها	n
عدم قطعیت استاندارد	u	تابع نمایی: $\exp(x) = e^x$	\exp
عدم قطعیت استاندارد نسبی	u_{rel}	درصد احتمال (٪) انطباق یا عدم انطباق	P
فاکتور عدم قطعیت	F_U	حد مجاز انطباق	L
عدم قطعیت بسط یافته	U	حد مجاز پایین	L_l
		حد مجاز بالا	L_u

۱. مقدمه

جهت تصمیم‌گیری درباره اینکه آیا نتیجه‌ای به انطباق یا عدم انطباق با یک مشخصه اشاره دارد یا خیر، در نظر گرفتن عدم قطعیت اندازه‌گیری در استفاده از آن نتیجه ضروری می‌باشد. شکل ۱، سناریوهای نوعی حاصل مربوط به نتایج اندازه‌گیری برای ارزیابی انطباق با حد بالای مشخصه را (برای مثال، غلطنت آنالیت) نشان می‌دهد. خطوط عمودی، بازه عدم قطعیت بسطیافته $U \pm$ مقدار اندازه‌گیری شده را نشان می‌دهند و منحنی مربوطه نیز به تابع دانسیته احتمال استنباطی مقدار اندازه‌ده اشاره داشته و نشان می‌دهد که احتمال قرارگیری مقدار اندازه‌ده نزدیک به مرکز بازه عدم قطعیت خیلی بیشتر از محل قرارگیری آن نزدیک به دو انتهای بازه است. وضعیت حالت‌های (i) و (v) به طور منطقی آشکار می‌باشد، یعنی نتایج اندازه‌گیری و عدم قطعیت‌هایشان دلیل خوبی را فراهم می‌کنند که مقدار اندازه‌ده آشکارا بالا یا پایین حد قرار می‌گیرند. در وضعیت حالت (ii)، احتمال بالای وجود دارد که مقدار اندازه‌ده بالای حد واقع شود، هر چند که حد، درون بازه عدم قطعیت قرار می‌گیرد. بسته به شرایط و بخصوص بسته به خطرات مرتبط با تصمیم‌گیری غلط، احتمال یک تصمیم غلط ممکن است به اندازه‌ای نباشد که بتواند یک تصمیم انطباق را توجیه کند. به طور مشابه در حالت (iv)، احتمال اینکه مقدار اندازه‌ده پایین حد قرار گیرد، ممکن است به اندازه‌ای کافی باشد (و یا کافی نباشد) که بتواند انطباق نتیجه را توجیه کند. در حالت (iii)، احتمال تصمیم‌گیری غلط ۵۰٪ است. بدون اطلاعات اضافی درباره خطرات مرتبط با تصمیم‌گیری غلط، امکان استفاده از این سه نتیجه برای حالت‌های (ii)، (iii) و (iv) برای تصمیم‌گیری انطباق وجود ندارد.



شکل ۱. ارزیابی انطباق با حد بالا

یادداشت: صفحه خالی.

۲. دامنه کاربرد

این سند راهنمایی لازم برای تنظیم معیارهای مناسب برای تصمیم‌های شفاف در رابطه با انطباق نتایج همراه با اطلاعات عدم قطعیت مرتبط را فراهم می‌کند. کلید ارزیابی انطباق، مفهوم «قواعد تصمیم» است. این قواعد توصیه‌های لازم برای پذیرش یا رد یک قلم آزمون را بر اساس مقدار اندازه‌گیری شده، عدم قطعیت آن، حد یا حدود مشخصات و در نظر گرفتن سطح قابل قبول احتمال تصمیم‌گیری غلط ارائه می‌کنند.

این سند مواردی که در آن تصمیم‌ها بر مبنای چند اندازه‌ده اتخاذ می‌شوند را در بر نمی‌گیرد. بعضی از کاربردهای مربوط با انطباق چند اندازه‌ده در مراجع [1, 2] مطرح شده‌اند.

وقتی تصمیم انطباق برای تمام بهر یا بچ آزمایش شده از یک ماده به کار رود، مؤلفه عدم قطعیت اندازه‌گیری حاصل از نمونه‌برداری نیز مهم است. هر جا اندازه‌ده به طور ضمنی به الزام نمونه‌برداری اشاره داشته باشد، این راهنمای فرض می‌کند که مؤلفه‌های ناشی از نمونه‌برداری نیز در عدم قطعیت لحاظ شده‌اند [3].

۳. تعاریف

اصطلاح‌های استفاده شده در این راهنما عموماً از واژگان بین‌المللی پایه و واژگان عمومی در اندازه‌شناسی (VIM) [4] و راهنمای بیان عدم قطعیت در اندازه‌گیری (GUM) [5] و ILAC G8 [6] تبعیت می‌کنند. واژگان اضافی دیگر از منبع [7] اقتباس شده‌اند. خلاصه‌ی مهم‌ترین تعاریف استفاده شده در این سند در پیوست D-تعاریف ارائه شده است.

یادداشت: صفحه خالی.

۴. قواعد تصمیم‌گیری

۱.۴ کلیات

کلید ارزیابی انطباق مفهوم «قواعد تصمیم‌گیری» است. این قواعد توصیه‌های لازم برای انطباق یا عدم انطباق با حدود مشخصات را با در نظر گرفتن سطح قابل قبولی از احتمال تصمیم غلط ارائه می‌کنند. ISO/IEC 17025 قاعده تصمیم را این‌طور تعریف می‌کند: قاعده‌ای که توضیح می‌دهد چطور هنگام بیان انطباق با یک الزام مشخص، عدم قطعیت اندازه‌گیری در نظر گرفته می‌شود [8]. ISO/IEC 17025 همچنین بیان می‌کند، در استفاده از قاعده تصمیم هرجا که موضوعیت داشته باشد، باید با مشتری به توافق رسیده باشند. خلاصه‌ای از قواعد تصمیم‌گیری و انطباق با الزامات نیز در ILAC G8 [6]، JCGM 106 [9]، گزارش یوروولب 1/2017 [10] و WADA TD2019DL [11] ارائه شده است. «ناحیه رد» و «ناحیه پذیرش» بر اساس قاعده تصمیم‌گیری طوری تعیین می‌شوند که اگر نتیجه اندازه‌گیری درون ناحیه پذیرش آیتم یا قلم آزمون باشد، قلم یا محصول منطبق و چنانچه در ناحیه رد قرار گیرد، قلم یا محصول نامنطبق بیان خواهد شد. حدود ناحیه پذیرش را «حدوده پذیرش» می‌گویند.

قاعده تصمیم‌گیری باید دارای روشی باشد که به خوبی مستندسازی شده و بر اساس آن مکان نواحی پذیرش و رد تعیین شده باشند، به طور ایده‌آل باید در این سند به سطوح احتمال پذیرش، P برای مقدار اندازه‌دهی که ۱) درون حدود مشخصات و ۲) خارج از حدود مشخصات قرار می‌گیرد اشاره شده باشد.

در اینجا حالت ۱) به اطمینان بالای پذیرش صحیح و احتمال پایین پذیرش غلط اشاره دارد در حالی که حالت ۲) به اطمینان بالای رد صحیح و احتمال پایین رد غلط اشاره دارد.

به طور معمول تعیین ناحیه رد/پذیرش توسط آزمایشگاه و هنگام به کارگیری قاعده تصمیم انجام می‌شود.

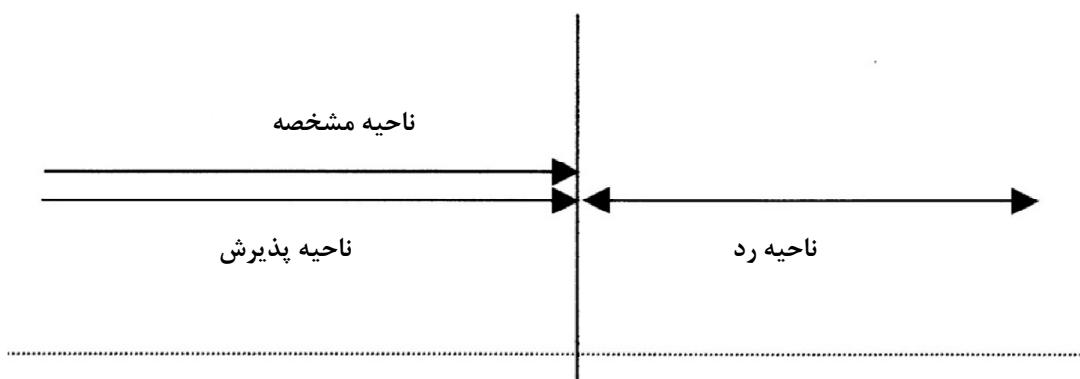
قاعده تصمیم‌گیری ممکن است به موارد ذیل اشاره داشته باشد:

- بیشینه عدم قطعیت مجاز در مقدار حد؛
- توزیع فرضی برای مثال نرمال یا لگنرمال (توزیع لگاریتمی) (برای اطلاعات بیشتر پیوست A را ببینید)؛
- قواعده برای گرد کردن یا برش مقادیر اندازه‌گیری قبل از ارزیابی انطباق؛
- تعداد اندازه‌گیری‌های تکراری لازم و روش اجرایی برای استفاده از نتایج تکراری، برای مثال آیا قرار است نتایج، تک تک در برابر حدود بررسی شوند یا اینکه قبل از مقایسه باید از آنها میانگین گرفته شود؛
- روش‌های اجرایی مربوط به داده‌های پرت (داده‌های دورافتاده)؛
- روش‌های اجرایی برای اقدامات بیشتر، برای مثال قاعده تصمیم غیر دودویی وقتی که تصمیم مشروط (قبول/مردود) مطرح است؛
- ارائه روش اجرایی هنگام مواجهه با نتیجه مشروطی که باید برای آن اندازه‌گیری‌های اضافی نیز انجام شود؛
- پیشنهاداتی در رابطه با اینکه چطور انطباق/عدم انطباق باید گزارش شود. برای مثال قبول/مردود، درون تولرانس یا خارج از تولرانس، درون حدمشخصه / یا خارج از حد مشخصه؛
- پیشنهاداتی در رابطه با نحوه استفاده از قاعده تصمیم در بیانیه انطباق.

۴.۲ قاعده تصمیم قبول/مردود با استفاده از پذیرش ساده

در بسیاری موارد قاعده تصمیم طوری تنظیم می‌شود که به تصمیم انطباق قطعی منجر شود: برای مثال قبول یا مردود. در ساده‌ترین مثال از حد مشخصه به عنوان حد پذیرش استفاده می‌شود. بنابراین نتیجه درون حد به عنوان انطباق در نظر گرفته می‌شود. به این حالت، «پذیرش ساده» یا «ریسک مشترک» می‌گویند [6]. این وضعیت با نواحی رد و پذیرش در شکل ۲ نشان داده شده است. اگر نتیجه اندازه‌گیری درون ناحیه پذیرش قرار گیرد، قلم را منطبق (قبول) و اگر در ناحیه رد قرار گیرد، نامنطبق (مردود) در نظر می‌گیرند. با مراجعه به شکل ۱، با حد بالا، حالت‌های (iv) و (v) در ناحیه پذیرش هستند و حالت‌های (i) و (ii) در ناحیه رد هستند. حالت (iii) در بیشتر موارد به عنوان وضعیت درون ناحیه پذیرش در نظر گرفته می‌شود. معمولاً برای استفاده از این قاعده باید عدم قطعیت اندازه‌گیری لحاظ شده و درباره قابل قبول بودن آن برای پذیرش ریسک تصمیم گیری غلط قضاوت شود. با این حال برای مقادیر اندازه‌گیری شده نزدیک به یک حد این خطر وجود دارد (تا 50% هنگام استفاده از پذیرش ساده دچار تصمیم گیری غلط بشویم. پیوست C مربوط به ریسک تولیدکننده و مشتری را بیینید).

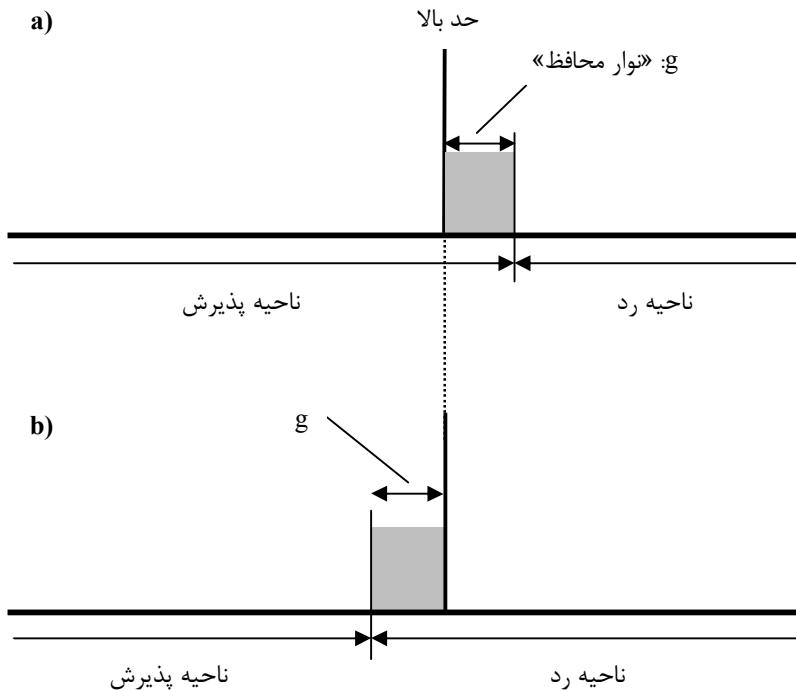
حد بالای مشخصه



شکل ۲. نواحی پذیرش و رد برای پذیرش ساده با حد بالا. حد پذیرش برابر با حد مشخصه است.

۴.۳ قاعده تصمیم قبول/مردود با استفاده از نوار محافظ

برای مقادیر اندازه‌گیری شده خیلی نزدیک به حد، یا هنگامی که عدم قطعیت بزرگ است، پذیرش ساده می‌تواند به ریسک بالای تصمیم غلط منجر شود. اغلب لازم است در پذیرش یا رد یک قلم آزمون اطمینان بالای داشته باشیم. برای این وضعیت‌ها، نواحی پذیرش و رد را می‌توان بر اساس آنچه در شکل ۳ نشان داده شده تعیین کرد. برای مثال در شکل 3b یک مقدار اندازه‌گیری شده درون ناحیه پذیرش، احتمال بسیار پایینی دارد که منجر به قلم آزمون نامنطبق شود. بازه g بین حد و انتهای ناحیه پذیرش، «نوار محافظ» نامیده می‌شود که ریسک تصمیم غلط را کم می‌کند. استفاده از نوارهای محافظ روشن ساده‌ای برای تعریف قواعد تصمیم‌گیری است. با انتخاب اندازه نوار محافظ، ناحیه پذیرشی تعریف می‌شود که می‌تواند برای تصمیم گیری استفاده شود. به طور کلی، نوار محافظ g می‌تواند ضریبی از عدم قطعیت u باشد. در مواردی که عدم قطعیت نسبی کمتر از حدود 15 تا 20% است و مقدار اندازه‌گیری شده نیز دقیقاً در حد پذیرش بالا و پایین است، نوار محافظ برابر با $1.64u$ به احتمال تصمیم غلط با $\alpha = 5\%$ و نوار محافظ برابر با $2.33u$ به احتمال $\alpha = 1\%$ اشاره دارد. ضریب می‌تواند به شکل کاملاً صریح و آشکار تنظیم شود؛ برای مثال، نوار محافظ می‌تواند دقیقاً در مقدار $2u$ ، یعنی همان عدم قطعیت بسط یافته، U ، تنظیم شود که در این حالت احتمال تصمیم غلط، $\alpha = 2.5\%$ خواهد شد. نوار محافظ را می‌توان در مقدار صفر $g=0$ تنظیم کرد. به این وضعیت پذیرش ساده یا «ریسک مشترک» می‌گویند. بخش ۲.۴ را ببینید. نحوه تعیین اندازه نوار محافظ در پیوست A آمده است. توضیح بیشتر درباره ریسک‌های رد یا پذیرش غلط در پیوست C آمده است.



شکل ۳. ناحیه پذیرش و رد برای حد بالا. شکل موقعیت‌های نسبی ناحیه پذیرش و رد برای a) اطمینان بالای رد صحیح، و b) اطمینان بالای پذیرش صحیح را نشان می‌دهد. بازه g اغلب «نوار محافظ» نامیده می‌شود. انتهای بالای رد ناحیه پذیرش محدوده پذیرش است.

در بعضی موارد، مشخصه دارای حدود بالا و پایین است. برای مثال کنترل ترکیب یک محصول، شکل ۴ ناحیه رد و پذیرش را برای چنین حالت‌هایی نشان می‌دهد. در اینجا نوارهای محافظ طوری برای یک نمونه انتخاب شده‌اند که در حالت انطباق، احتمال بالایی وجود داشته باشد که اندازه‌گیری درون حدود مشخصات قرار گیرد. به عبارت دیگر، اطمینان بالای پذیرش صحیح وجود دارد.

۴.۴ قواعد تصمیم با نتایج مشروط یا غیرقطعی

در بعضی از روش‌های اجرایی تصمیم بخصوص جایی که حد مشخصه درون بازه عدم قطعیت بسط یافته قرار گیرد (حالات‌های (ii)، (iii) و (iv) در شکل ۱.) حالت قبول/مردود «مشروط» یا نتیجه «غیرقطعی» مطرح خواهد شد. راهنمای ILAC G8 [6] این حالت را قاعده تصمیم «غیر دودویی» می‌نامد. برای مثال، در شکل ۱، حالت (ii) ممکن است به شکل «رد مشروط» و حالت‌های (iii) و (iv) ممکن است به شکل «قبول مشروط» در نظر گرفته شوند. در قاعده تصمیم انتخابی این حالت‌ها را به عنوان حالت‌های «غیرقطعی» می‌شناسند.

در بسیاری موارد، در صورت مواجهه با نتیجه غیرقطعی یا مشروط قاعده تصمیم برای آزمون بیشتر فراهم خواهد شد. ILAC G8 مثال‌های زیادی را درباره رد یا پذیرش مشروط ارائه کرده است.

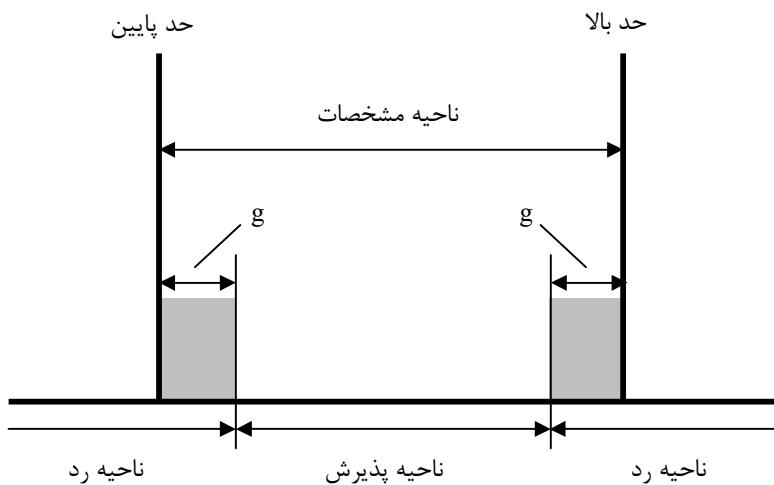
۵. قاعده تصمیم با تعیین روش دومرحله‌ای

در بعضی از قواعد تصمیم، جهت کاستن ریسک‌های پذیرش غلط و یا رد غلط، از روش دومرحله‌ای استفاده می‌شود، بدین معنا که در هنگام مواجهه با نتیجه غیرقطعی اندازه‌گیری‌های بیشتری انجام می‌شوند. یک روش اجرایی دومرحله‌ای از این نوع در ISO ارائه شده است [12].

در این روش‌ها لازم نیست که حتماً در هر مرحله از روش اندازه‌گیری یکسانی استفاده شود. برای مثال، برای کاستن هزینه

ارزیابی انطباق، اندازه‌گیری با هزینه کمتر را می‌توان در ابتدا با عدم قطعیت نسبتاً بزرگ (به این حالت اغلب آزمون «غربال گیری» می‌گویند) انجام داد. اگر نتیجه اولیه غیرقطعی و یا نزدیک به حد بود، روش اجرایی تأییدی به کار گرفته شده تا نتایجی با عدم قطعیت کوچک‌تر تولید کنند. تصمیم‌گیری با اطمینان کافی و هزینه پایین برای اکثر اقلام آزمون امکان‌پذیر است این در حالی است که در موارد مرسی و برای اطمینان بالاتر تصمیم‌گیری، آزمون با هزینه بالاتر انجام می‌شود.

احتمال‌های پذیرش غلط و یا رد غلط در روش‌های چندمرحله‌ای به مراحل خاص انتخاب شده بستگی دارد و وضعیت‌ها خیلی پیچیده‌تر از روش‌های اجرایی تکمرحله‌ای خواهند شد. احتمال‌های روش‌های چندمرحله‌ای خارج از محدوده مطالعاتی این راهنماست.



شکل ۴. نواحی پذیرش و رد برای ناحیه مشخصات. شکل موقعیت‌های نسبی حدود مشخصات و نواحی پذیرش و رد را برای اطمینان بالای پذیرش صحیح نشان می‌دهد.

۵. انتخاب حدود ناحیه پذیرش و رد

اندازه نوار محافظ g طوری انتخاب می‌شود که الزامات قاعده تصمیم را برآورده کند و مقدار آن بر مبنای مقدار عدم قطعیت استاندارد به دست آمده از اندازه‌گیری نزدیک حد L پایه‌گذاری می‌شود. برای مثال اگر قاعده تصمیم بیان کند که برای حالت عدم انطباق، مقدار اندازه‌گیری شده باید بزرگ‌تر از حد به علاوه $2u$ باشد، آنگاه اندازه نوار محافظ $2u$ است که به حد پذیرش $L+2u$ منجر خواهد شد.

به طور مشابه اگر قاعده تصمیم این باشد که مقدار اندازه‌گیری شده کمتر از حد L باشد، آنگاه g طوری انتخاب می‌شود که برای مقدار اندازه‌گیری شده $g-L$ ، احتمال مقدار اندازه‌ده زیر حد، 95% باشد. شکل 3b را ببینید.

در اکثر موارد اندازه نوار محافظ g خیلی ساده ضریبی از u است؛ u در اینجا عدم قطعیت استاندارد است. در بیشتر موارد ممکن است از ضریب عدم قطعیت استاندارد برای قاعده تصمیم استفاده شود. به طور کلی، حد پذیرش به مقدار احتمال، P ، لازم و داشت توزیع مقادیر اندازه‌ده بستگی خواهد داشت. در بعضی موارد، g ممکن است تابع پیچیده‌ای از u باشد. بعضی از موارد نوعی در پیوست A آمده است.

۶. تعیین مقدار قابل قبول برای عدم قطعیت استاندارد

هرچه عدم قطعیت استاندارد u بزرگ‌تر و مقدار اندازه‌گیری شده به حد نزدیک‌تر باشد، آنگاه نسبت نمونه‌هایی که ممکن است به شکل نادرست درباره آنها قضاؤت شوند، بیشتر خواهد شد. برای مثال در حالت ارزیابی انطباق در برابر حد بالا، وقتی نوار محافظی تنظیم نشده باشد، اگر مقدار اندازه‌گیری شده بیش از $3u$ زیر حد باشد، ریسک تصمیم غلط خیلی کم است. (به عبارت دیگر حدود 0.1% ریسک با نزدیک شدن مقدار اندازه‌گیری شده به حد افزایش می‌یابد و مقدار آن حدود 2.3% خواهد شد و وقتی مقدار اندازه‌گیری شده به اندازه $2u$ از حد فاصله داشته باشد مقدار آن 50% خواهد شد. به طور کلی وقتی مقدار اندازه‌گیری شده با خود حد برخورد کند، یعنی هرچه مقدار u کوچک‌تر باشد، هزینه اندازه‌گیری بالاتر خواهد رفت: بنابراین به طور ایده‌آل، u باید طوری انتخاب شود که هزینه اندازه‌گیری و هزینه تصمیم غلط را به حداقل ممکن برساند).

در بعضی از زمینه‌های تجزیه عدم قطعیت اندازه‌گیری هدف (یعنی مقدار بیشینه) همراه با بیشینه حدود مجاز [13] و یا حدود مجاز اندازه‌ده تعریف می‌شود. راهنمای یوراکم سیتک با عنوان تنظیم و استفاده از عدم قطعیت اندازه‌گیری هدف [14] نشان می‌دهد چطور می‌توان عدم قطعیت هدف را وقتی توسط مشتری تعریف و یا تنظیم نشده، تعریف کرد. عدم قطعیت هدف را می‌توان بر اساس پهنانی بازه مجاز برای اندازه‌ده (بخش ۲.۱.۵ این راهنمای) یا بر اساس حد پذیرش تعریف شده برای غلظت اندازه‌گیری شده و یا بر پایه ریسک تصمیم غلط از سوی تولیدکننده یا مصرف‌کننده تعریف کرد (بخش ۴.۱.۵ این راهنمای).

یادداشت: صفحه خالی.

۷. پیشنهادات

در تصمیم‌گیری درباره رد یا پذیرش هر قلم آزمون باید موارد زیر در نظر گرفته شود:

(a) مشخصه‌ای که حدود مجاز بالا و پایین اندازه‌ده یا یک ویژگی را می‌دهد که قرار است کنترل شود؛

(b) عدم قطعیت اندازه‌گیری^{*}؛

(c) قاعده تصمیمی که توضیح می‌دهد چطور باید عدم قطعیت اندازه‌گیری را با توجه به رد یا پذیرش قلم آزمون بر اساس مشخصات و نتیجه اندازه‌گیری لحاظ کرد.

قاعده تصمیم باید به شکل مناسب مستندسازی شده و به خصوص در تعیین اندازه نواحی رد یا پذیرش شفاف باشد، به طور ایده‌آل بهتر است حداقل سطح قابل قبول احتمال قرارگیری اندازه‌ده درون حدود مشخصات را نیز تعیین کند. قاعده تصمیم باید روش اجرایی نحوه رفتار با اندازه‌گیری‌های تکراری و داده‌های پرت را نیز بیان کند. (بخش ۱.۴ را ببینید).

قاعده تصمیم می‌تواند اندازه ناحیه رد یا پذیرش را به کمک نوار محافظ تنظیم کند. اندازه نوار محافظ با استفاده از دانش عدم قطعیت اندازه‌گیری و حداقل سطح احتمال قابل قبولی که اندازه‌ده درون حدود مشخصات قرار می‌گیرد، محاسبه می‌شود. در موارد عمومی و جاهایی که عدم قطعیت تقریباً ثابت باقی می‌ماند، یا جاهایی که توزیع خطای فرضی متقارن است و انحراف استاندارد متناسب با مقدار «واقعی» وجود دارد، عدم قطعیت در مقدار حد می‌تواند برای محاسبه نوار محافظ استفاده شود. این وضعیت در حالت‌های ۱-۳ در پیوست A توضیح داده شده است.

به علاوه، مرجع قواعد تصمیم استفاده شده نیز می‌بایست در گزارش انطباق ذکر شود.

* شامل سهم فرایند نمونه‌برداری، وقتی اندازه‌ده بر اساس هدف نمونه‌برداری تعریف شود، برای مثال یک بچ تولیدی به جای یک نمونه آزمایشگاهی.

یادداشت: صفحه خالی.

پیوست A- تعیین اندازه نوار محافظ و حد پذیرش

اندازه نوار محافظ g و در نتیجه حد پذیرش به گونه‌ای انتخاب می‌شود که الزامات قاعده تصمیم را برآورده کند. اندازه آن به موارد ذیل بستگی دارد:

۱. مقدار عدم قطعیت؛

۲. حداقل سطح قابل قبول احتمال p که در آن سطح مقدار اندازه ده درون حدود مشخصات قرار می‌گیرد (یا به عبارت دیگر، بیشینه احتمال قابل قبول که در آن مقدار اندازه ده درون حد مشخصه قرار نمی‌گیرد)؛ و

۳. داشتن موجود درباره توزیع مقادیر اندازه ده.

جایی که عدم قطعیت استاندارد نسبی کمتر از ۱۵% است، توزیع را می‌توان نرمال فرض کرد [15]، آنگاه اندازه g برابر با k_{uu} خواهد شد. مانند حالت‌های ۱a و ۱b زیر. اگر درجات آزادی مؤثر معلوم باشند، مقدار k از توزیع t به دست خواهد آمد، مانند حالت ۲. در دیگر موارد، یعنی جایی که معلوم است مقدار اندازه ده بزرگ‌تر از صفر است، اما عدم قطعیت استاندارد نسبی بزرگ‌تر از ۲۰% است، توزیع نرمال ممکن است مناسب نباشد. در این صورت اندازه g از شکل توزیع و مقدار مطلوب P مانند حالت‌های ۳ و ۴ تعیین می‌شود. توزیع‌های احتمالی زیادی وجود دارند که می‌توانند استفاده شوند، برای مثال توزیع لگنرمال [15]، بتا [16] و گاما [9]، که برای عدم قطعیت‌های نسبی به بزرگی ۵۰% نتایج قابل مقایسه‌ای می‌دهند. راهنمایی‌های بیشتر درباره نحوه استناد یک توزیع بر اساس داشتن موجود در JCGM 101:2008 [17] آمده است. وقتی معادله مدل محاسبه مقدار کمیت، شامل ضرب یا تقسیم کمیت‌های مثبت باشد، آنگاه دلایل خوبی همانند حالت ۴ [15] برای استفاده از توزیع لگنرمال وجود خواهند داشت.

حالات ۱a - عدم قطعیت استاندارد در دسترس است

در این حالت برای عدم قطعیت استاندارد نسبی کمتر از ۲۰٪، اندازه نوار محافظ k_{uu} خواهد شد و مقدار k یا در قاعده تصمیم مشخص می‌شود و یا از توزیع احتمال مقادیر نسبت داده شده به اندازه ده که معمولاً نرمال فرض می‌شود، به دست می‌آید. مبنای این فرض و شرایطی که تحت آن ممکن است این فرض درست باشد، در پیوست GUM آمده است [5]. فرض بر مبنای قضیه حد مرکزی پایه‌گذاری می‌شود و بخش ۲.۳ G می‌کند. «... اگر عدم قطعیت استاندارد مرکب u تحت الشاعع مؤلفه عدم قطعیت استاندارد مرکب u به دست آمده از نوع A، صرفاً بر پایه چند مشاهده و یا تحت تأثیر مؤلفه عدم قطعیت استاندارد به دست آمده از نوع B بر اساس توزیع مستطیلی قرار نگیرد، آنگاه اولین تقریب منطقی برای محاسبه عدم قطعیت بسطیافته U که بازه‌ای با سطح اطمینان P فراهم می‌کند، استفاده از k می‌کند. این مقدار آن از توزیع نرمال به دست می‌آید.»

در بسیاری موارد، مقدار $k=2$ است. با فرض اینکه توزیع تقریباً نرمال است، این مقدار k به سطح اطمینان برای مقدار مشاهده شده x منجر خواهد شد و مقدار اندازه ده درون بازه $x \pm 2u$ قرار خواهد گرفت. بر این اساس، احتمال اینکه مقدار اندازه ده کمتر از $x+2u$ باشد، تقریباً حدود ۹۷.۷٪ است. در اکثر موارد با حالت‌هایی مواجه می‌شویم که نیاز به ارائه دلیل انطباق با حد بالاست، مانند شکل ۳، در این حالت‌ها اگر $k=2$ باشد، دلیل عدم انطباق معادل با تنظیم نوار محافظ در مقدار $g=2u$ به دست می‌آید. اگر مقدار مشاهده شده از مقدار حد با بیش از g تجاوز کند، آنگاه مقدار اندازه ده با حداقل ۹۷.۷٪ اطمینان بالای حد است. این وضعیت در مقایسه با تصمیم‌های بر پایه آزمون‌های معناداری یک طرفه در ۹۵٪ اطمینان (یعنی $k=1.64$)^{*} به تصمیم‌های عدم انطباق نادرست کمتری منجر خواهد شد. اگر به کار گرفتن تصمیم‌هایی در دیگر سطوح اطمینان مهم باشند، آنگاه برای سطح اطمینان مناسب باید از مقدار k به دست آمده از جداول یا نرم‌افزار آماری استفاده شود.

با این حال، در [5] GUM، بخش ۱.۲ اشاره می‌شود که چون مقدار U در بهترین حالت تنها یک تقریب است، لذا تلاش برای تمایزگذاری بین سطوح اطمینان خیلی نزدیک به هم (برای مثال سطح اطمینان ۹۴٪ و ۹۶٪ معمولاً کار نابخردانه‌ای است. به علاوه GUM اشاره می‌کند که به دست آوردن بازه‌هایی با سطوح اطمینان ۹۹٪ یا بالاتر کار ساده‌ای نیست.

* مقدار k برابر است با ۱.۶۴ با سه رقم بامعنا که از مقدار ۱.۶۴۴۹ با پنج رقم بامعا به دست می‌آید.

برای عدم قطعیت استاندارد نسبی، u ، بیش از 20% باید توزیع لگنرمال در نظر گرفته شود [15]. این وضعیت در حالت ۴، در زیر و مثال ۳ در پیوست B توضیح داده شده است.

حالت ۱b - عدم قطعیت بسط یافته با مقدار k معلوم در دسترس است U را به مقدار k (معمولًا 2) تقسیم کنید و نوار محافظ را با استفاده از مقدار k اصلاح شده مناسب برای کاربرد مورد نظر مانند **حالت ۱a**، تعیین کنید.

حالت ۲ - عدم قطعیت استاندارد و درجات آزادی مؤثر در دسترس است
در این حالت، معمولاً فرض می‌کنند که مقادیر نسبت داده شده به اندازه‌ده از توزیع t با درجات آزادی معلوم تبعیت می‌کنند. البته در اینجا از چندک یکطرفه بالای 95% برای توزیع t و فاکتور پوششی k استفاده می‌شود. در نتیجه اندازه نوار محافظ k_{II} خواهد شد و مثال انطباق با حد بالا در شکل ۳ نشان داده شده است.

توزیع t و درجات آزادی با جزئیات بیشتر در GUM، بخش‌های G3 و G4 بحث می‌شوند. آقای ویلیامز [8] و آقایان کاکر و جونز [19] رویکردهای جایگزینی را پیشنهاد می‌دهند که در آنها از مشکلات مربوط به استفاده از درجات آزادی مؤثر اجتناب می‌شود.

حالت ۳ - مؤلفه‌های منفرد و توزیع‌ها در دسترس هستند
این حالت در بخش 1.4 GUM [5] بحث شده است. این حالت بیان می‌کند که اگر توزیع‌های احتمال متغیرهای ورودی معلوم باشند و مقدار اندازه‌ده به طور خطی به این کمیت‌های ورودی مرتبط باشد، آنگاه توزیع احتمال مقادیر نسبت داده شده به اندازه‌ده را می‌توان با در هم پیچاندن این توزیع‌ها به دست آورد. این را می‌توان با استفاده از متد مونت کارلو برای انتشار توزیع‌های احتمال انجام داده و با استفاده از توزیع حاصل بازه اطمینان لازم را حساب کرد. در استفاده روتین از متد پیچش، توزیع مونت کارلو [20] با دیگر توزیع‌های معلوم مقایسه شده و در بسیاری موارد و با احتمال بالا مشاهده می‌شود که توزیع لگنرمال به برازش مناسب منجر خواهد شد. ذکر این نکته اهمیت دارد که متد مونت کارلو [17] برای هر مدل اندازه‌گیری که اندازه‌ده را به مجموعه‌ای از کمیت‌های ورودی مرتبط می‌کند کاربرد دارد.

حالت ۴ - توزیع‌های نامتقارن
توضیح حالتی که کمیت ورودی توزیع نامتقارن دارد در بخش 5.3 GUM [5] آمده است. در آنجا اشاره می‌شود که «این حالت محاسبه u را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد بلکه ممکن است محاسبه U را تحت تأثیر قرار دهد.»

به طور کلی، سه وضعیت مهم وجود دارد که در آنها بازه‌های اطمینان نامتقارن را باید در تصمیم‌گیری لحاظ کرد:
a. وقتی توزیع (فرضی) اندازه‌ده x ذاتاً نامتقارن است (نظم توزیع پواسون با درجات آزادی پایین);
b. وقتی عدم قطعیت استاندارد نسبی ۱) بزرگ‌تر از 20% و ۲) ثابت است؛
c. وقتی پاسخ اندازه‌گیری شده x به محدودیت فیزیکی نزدیک است (برای مثال غلظت‌های مشاهده شده نزدیک صفر).

برای وضعیت *a* و *b*، وقتی داده‌ها توزیع نامتقارن را نشان می‌دهند، حدود بازه اطمینان را می‌توان مانند حالت ۳ محاسبه کرد. وضعیت اول، *a*، برای مثال در اندازه‌گیری‌های رادیواکتیویته با تعداد کم رویدادهای آشکارسازی شده دیده می‌شود.

وضعیت سوم، *c*، در اندازه‌گیری‌های نزدیک به حد تشخیص یا حد کمی و یا وقتی تعریف یک متغیر محدود به بازه خاص باشد، دیده می‌شود. در این حالت، باید از توزیع بریده شده (مرجع [20]، پیوست F را ببینید) استفاده کرد.

برای بسیاری از اندازه‌گیری‌های تجزیه، مقدار اندازه‌ده مثبت است و معادله مدل شامل حاصل ضرب یا نسبت کمیت‌های مثبت است، لذا برای وضعیت‌های *b* و *c* در اغلب موارد نمودار لگنرمال توزیع مناسب است.

با فرض اینکه توزیع مقادیر قابل استناد به اندازه ده لگنرمال است، حدود پذیرش را می‌توان با استفاده از فاکتور عدم قطعیت بسطیافته ${}^F U$ [3, 21] حساب کرد.

$${}^F U = \exp(k s_G) \quad \text{معادله ۱}$$

در اینجا s_G انحراف استاندارد بر مبنای لگاریتم طبیعی \log_e است. برای u_{rel} کمتر از ۰.۵ (۵۰%)، $s_G \approx u_{rel}$ [15] و فاکتور عدم قطعیت به شکل زیر محاسبه می‌شود:

$${}^F U \approx \exp(k u_{rel}) \quad \text{معادله ۲}$$

در اینجا فاکتور پوششی k چند ک بالای توزیع نرمال استاندارد در سطح اطمینان مطلوب است.

حد پذیرش بالا برای اطمینان بالای رد صحیح عبارت خواهد شد از:

$$L_u \times {}^F U \quad \text{معادله ۳}$$

و حد پذیرش بالا برای اطمینان بالای پذیرش صحیح عبارت خواهد شد از:

$$L_u / {}^F U \quad \text{معادله ۴}$$

نوار محافظ حد بالا برای اطمینان بالای رد صحیح را می‌توان به شکل زیر محاسبه کرد:

$$g = L_u \times {}^F U - L_u \quad \text{معادله ۵}$$

در مقایسه با توزیع نرمال، اندازه نوار محافظ برای حد بالا و برای رد صحیح افزایش (شکل ۳a را ببینید) و برای پذیرش صحیح کاهش (شکل ۳b را ببینید). خواهد یافت. این وضع ناشی از نامتقارن بودن توزیع لگنرمال است. برای مثال نوار محافظ محاسبه شده برای توزیع نرمال و لگنرمال با حد بالای L , $k=1.64$ و 0.3 و 0.5 به ترتیب در جدول ۱ ارائه شده است. عدم قطعیت‌های استاندارد نسبی ۰.۳ و ۰.۵ به ترتیب متناظر با عدم قطعیت‌های نسبی بسطیافته ۶۰% و ۱۰۰% می‌باشند.

جدول ۱- حدود پذیرش برای حد بالا، با فرض توزیع نرمال و لگنرمال برای عدم قطعیت نسبی بالا

توزیع فرضی	عدم قطعیت استاندارد u_{rel} نسبی	حد بالا	حدود پذیرش	
			پذیرش صحیح	رد صحیح
نرمال	0.3	100	51	149
لگنرمال	0.3	100	61	164
نرمال	0.5	100	18	182
لگنرمال	0.5	100	44	227

بر اساس u_{rel} حدود پذیرش برای توزیع نرمال عبارت خواهد شد:

$$L(I+ku_{rel}) \text{ و } L(I-ku_{rel})$$

و برای توزیع لگنرمال داریم:

$$L(\exp(ku_{rel})) \text{ و } L(\exp(-ku_{rel}))$$

برای توزیع لگنرمال می‌توان معادلات را بسط داد (با استفاده از بسط معمول برای $\exp(x)$) و داریم:

$$\cdot L\left(1 + ku_{rel} + \frac{(ku_{rel})^2}{2} + \dots\right) \text{ و } L\left(1 - ku_{rel} + \frac{(-ku_{rel})^2}{2} + \dots\right)$$

در اینجا «...» به جملات بالاتر بسط اشاره می‌کند. وقتی جملات بالای ku_{rel} معنادار باشند، استفاده از توزیع لگنرمال را باید در نظر گرفت [15]. در $u_{rel}=20\%$ و $k=1.64$ افزایش فاکتور برای محاسبه حد پذیرش برای رد صحیح در مقایسه با زمانی که از $(I+ku_{rel})$ استفاده می‌شود، حدود ۵٪ خواهد شد.

مثال استفاده از توزیع لگنرمال در پیوست B مثال ۳ آمده است.

پیوست B- مثال‌ها

مثال ۱- به کارگیری قاعده تصمیم توضیح داده شده در حالت 1b پیوست A

حالت 1b پیوست A به وضعیتی می‌پردازد که در آن عدم قطعیت بسط یافته همراه با مقدار k بیان شده در دسترس است. کسر جرمی نیکل برای نوعی از فولاد زنگ نزن باید در گستره ۱۸% تا ۱۶.۰% نیکل باشد.

اندازه‌دهد	کسر جرمی نیکل، Ni دریک بج از فولاد تحویل داده شده به مشتری.
عدم قطعیت	عدم قطعیت بسط یافته مطلق، U , ۰.۲٪، نیکل و (95%) $k=2$
مشخصه	عدم قطعیت استاندارد، $\mu=0.1\%$ نیکل. این عدم قطعیت شامل عدم قطعیت نمونه‌برداری برای بج مربوطه و عدم قطعیت آنالیز است.
قاعده تصمیم اطمینان بالای پذیرش صحیح	ناحیه مشخصه از حد پایین ۱۶.۰٪ نیکل تا حد بالای ۱۸.۰٪ نیکل است.
توزیع	توزیع مقادیر اندازه‌ده نرمال فرض می‌شود.
نوار محافظه	هر نوار محافظه به شکل $1.64\mu \approx 0.17\%$ و با مقدار $k=1.64$ به دست آمده از چندک بالای ۹۵٪ یک طرفه برای توزیع نرمال محاسبه می‌شود.
ناحیه پذیرش	ناحیه ۱۶.۲٪ تا ۱۷.۸٪ نیکل. پس از گرد کردن اعداد تا یک رقم اعشار
مقدار اندازه‌گیری شده	۱۶.۱٪ Ni

شکل ۴ موقعیت‌های نواحی پذیرش و رد را برای مشخصه‌ای با حد بالا و حد پایین و اطمینان بالای پذیرش صحیح را نشان می‌دهد. مقدار اندازه‌گیری شده، Ni ۱۶.۱٪ زیر حد پذیرش پایین ۱۶.۲٪ است. و این یعنی در ناحیه رد قرار دارد. بج نامنطبق است.

نکته

اگر قاعده تصمیم به شکل پذیرش ساده بیان می‌شد، یعنی ناحیه پذیرش بین ۱۶٪ تا ۱۸٪ بود، آنگاه بج می‌توانست به شکل منطبق گزارش شود.

مثال ۲- به کارگیری قاعده تصمیم توضیح داده شده در حالت ۲ در پیوست A حالت ۲، پیوست A به وضعیت می‌پردازد که در آن عدم قطعیت استاندارد μ و درجات آزادی مؤثر در دسترس هستند. در یک بج تولیدی غلظت آنالیت باید زیر 200 ng/g باشد.

اندازه‌گیری	کسر جرمی آنالیت در بج تولیدی تحویل داده شده به مشتری
عدم قطعیت	عدم قطعیت استاندارد مطلق $\mu=2.2 \text{ ng/g}$. عدم قطعیت شامل مؤلفه‌های حاصل از نمونه‌برداری است. سهم برجسته عدم قطعیت بر مبنای ۹ اندازه‌گیری، یعنی ۸ درجه آزادی به دست آمده است. و می‌توان فرض کرد که مقادیر نسبت داده شده به اندازه‌ده از توزیع t تعیین می‌کنند.
مشخصه	حد مجاز بالا، $L_u = 200 \text{ ng/g}$ است.
قاعده تصمیم اطمینان بالای رد صحیح	اگر احتمال مقدار کسر جرمی بیشتر از 200 ng/g از مقدار ۹۵٪ تجاوز کند، بج را می‌توان نامنطبق در نظر گرفت.
توزیع	توزیع مقادیر اندازه‌ده نرمال فرض می‌شود.
نووار محافظه	نوار محافظه با مقدار $k=1.86$ از چندک بالای ۹۵٪ یک طرفه برای توزیع t و با ۸ درجه آزادی به شکل زیر محاسبه می‌شود: $ku = 1.86 \times 2.2 = 41.1 \text{ ng/g}$
حد پذیرش	۲۰۴.۱ ng/g
مقدار اندازه‌گیری شده	۲۰۳.۷ ng/g

شکل ۳a. موقعیت‌های نواحی پذیرش و رد برای مشخصه‌ای با حد بالا و با اطمینان بالای رد صحیح را نشان می‌دهد. مقدار اندازه‌گیری شده 203.7 ng/g است. زیر حد پذیرش 204.1 ng/g است، این یعنی در ناحیه پذیرش قرار می‌گیرد. بج منطبق است.

نکته

اگر قاعده تصمیم بر اساس پذیرش ساده بیان می‌شد، حد پذیرش می‌توانست برابر با حد مجاز 200 ng/g باشد و در نتیجه بج نامنطبق اعلام می‌شد.

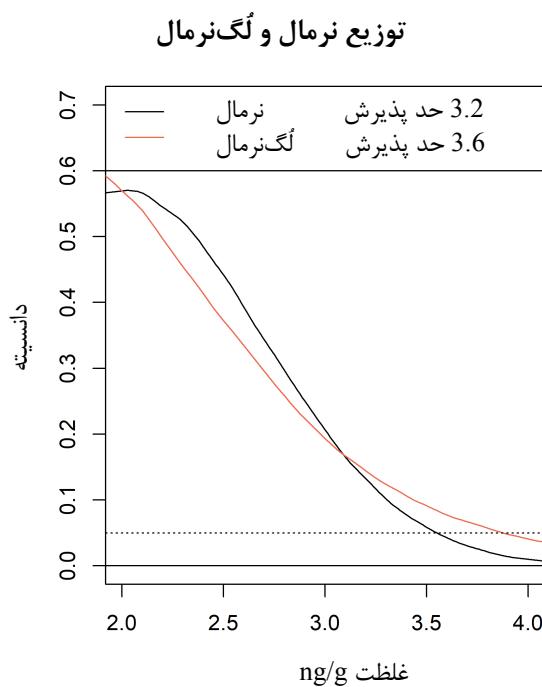
مثال ۳- به کارگیری قاعده تصمیم توضیح داده شده در حالت ۴ در پیوست A حالت ۴ در پیوست A به موضوع توزیع‌های نامتقارن می‌پردازد. در این حالت عدم تقارن از عدم قطعیت نسبی بالا در آنالیز کنترل ماده ممنوعه ناشی می‌شود و توزیع عدم قطعیت تقریباً لگنرمال است.

اندازه‌گیری	کسر جرمی ماده ممنوعه در نمونه
عدم قطعیت	$u_{rel}=35\%$
مشخصه	حد مجاز بالا $L_u = 2$ است.
قاعده تصمیم اطمینان بالای رد صحیح	اگر احتمال مقدار غلط باشد، بیشتر یا برابر با ۹۵٪ باشد، غلط ماده ممنوعه بالای حد در نظر گرفته خواهد شد.
توزیع	توزیع مقادیر اندازه‌گیری لگنرمال فرض می‌شود.
نوار محافظ	برای توزیع لگنرمال، نوار محافظ با استفاده از فاکتور عدم قطعیت F_U از معادله ۲، به شکل $F_U \approx \exp(ku_{rel})$ ، با مقدار $k=1.64$ از چندک بالای ۹۵٪ یک طرفه توزیع نرمال و $u_{rel}=0.35$ محاسبه شده که به مقدار $1.78 = \exp(1.64u_{rel})$ منجر خواهد شد.
حد پذیرش	نوار محافظ g برای رد صحیح را می‌توان به شکل زیر محاسبه کرد:
	$g = L_u \times F_U - L_u = 1.6 \text{ ng/g}$
حد پذیرش	۳.۶ ng/g
مقدار اندازه‌گیری شده	۳.۳ ng/g

شکل ۳a. موقعیت‌های نواحی رد و پذیرش برای مشخصه‌ای با حد بالا و با اطمینان بالای رد صحیح را نشان می‌دهد. مقدار اندازه‌گیری شده، $g = 3.3 \text{ ng/g}$ زیر حد پذیرش 3.6 ng/g است. به عبارت دیگر این مقدار در ناحیه پذیرش قرار می‌گیرد. نمونه منطبق است.

نکته

فرض نوع توزیع بسیار مهم است. اگر در این حالت توزیع نرمال فرض می‌شود، حد پذیرش کمتر از 3.2 ng/g می‌شود و نمونه نامنطبق می‌شود. چرا که: $3.2 = 2(1+1.64 \times 0.35) = 3.2$ مقایسه بین توزیع احتمال نرمال و لگنرمال در شکل ۵ نشان داده شده است.



شکل ۵- طرف راست، توزیع‌های احتمال برای مقدار حد ng/g 2 با عدم قطعیت استاندارد نسبی ۳۵% برای توزیع‌های نرمال و لگ‌نرمال را نشان می‌دهد. در اینجا اختلاف در دنباله‌های بالا به اختلاف در حدود پذیرش منجر خواهد شد. خط افقی در دانتیته ۰.۰۵ به مقایسه چشمی کمک می‌کند.

پیوست C- ریسک تولیدکننده و مصرفکننده

مقدمه

مطلوب این راهنمای عمدتاً شامل قواعد تصمیم مربوط به یک نتیجه و عدم قطعیت بسط یافته آن است. بعضی از راهنمایها برای مثال، راهنمای [6] ILAC G8 شامل پیشنهادهایی برای تنظیم قواعد تصمیم با محوریت ریسک تولیدکننده و یا مصرفکننده می‌باشد. این پیوست مطالب مربوط به ریسک تولیدکننده و مصرفکننده و به خصوص ریسک «خاص» و «کلی» را به طور خلاصه توضیح می‌دهد.

ریسک تولیدکننده و مصرفکننده

ریسک تولیدکننده و مصرفکننده مفاهیم برآمده از مدیریت فرایند ساخت و تولید هستند، با این حال، این مفاهیم در بسیاری از وضعیت‌های انطباق به کار رفته و استفاده می‌شوند، برای مثال، در «نمونهبرداری پذیرشی» محصولات. در محیط تولید، «ریسک تولیدکننده» صرفاً به معنای احتمال رد غلط محصولات قابل قبول است. علت نامگذاری آن این است که این حالت به هزینه غیرضروری برای تولیدکننده منجر خواهد شد. به طور مشابه «ریسک مصرفکننده» احتمال پذیرش غلط محصولات نامنطبق است. به این معنا که مصرفکننده ممکن است محصول ناقصی را دریافت کند که فرایند بازرگانی را هم پشت سر گذاشته است.

این ایده‌ها در شکل ۶ نشان داده شده‌اند. محننی بالا، «توزیع فرایند» است که توزیع مقادیر مرتبط با محصولات تولید شده در فرایند تولید را نشان می‌دهد. مقادیر مربوط به بعضی از ویژگی‌های اندازه‌گیری شده مهم هستند. برای مثال، دُر دارو در محصول دارویی، وزن بسته‌بندی یک محصول غذایی یا غلظت الكل در نوشیدنی. L_1 و L_2 حدود پایین و بالا مجاز ویژگی هستند، برای سادگی در شکل فرض شده که این ویژگی‌ها نیز به عنوان حدود پذیرش بازرگانی تنظیم شده‌اند. به عبارت دیگر، نوار محافظتی وجود ندارد. محصول بین L_1 و L_2 منطبق است و محصول خارج از این حدود، نامنطبق است. مقدار در A در شکل نامنطبق است. توزیع مرتبط با مقدار نامنطبق A برابر با توزیع نتایج اندازه‌گیری است که ممکن است هنگام تست محصولات با این مقدار ویژگی مشاهده شوند. نسبتی از این نتایج (ناحیه سایه) درون ناحیه پذیرش می‌افتد، این نسبت، نرخ پذیرش غلط برای محصول در مقدار A است. این حالت مثالی از ریسک مصرفکننده یا همان احتمال پذیرش محصول نامنطبق است.

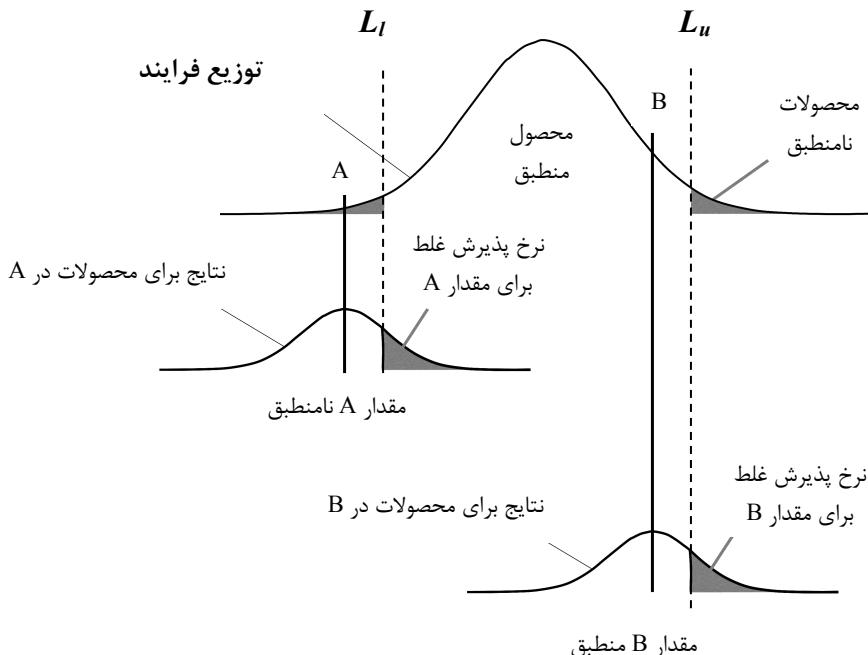
مقدار در B در شکل ۶، ریسک تولیدکننده را نشان می‌دهد. مقدار B، درون حدود مجاز است اما این احتمال وجود دارد که (بخش سایه‌دار توزیع نتایج در مقدار B) نتایج خارج از حدود پذیرش قرار گیرند. این نسبت، همان ریسک تولیدکننده است.

نکته: توضیحی که در بالا ارائه شد بر مبنای مدل سنتی ریسک‌های تولیدکننده و مصرفکننده است که فرض می‌کند فرایند محصولاتی را با مقادیر واقعی نظری A و B تولید می‌کند و توزیع خطای اندازه‌گیری آن به توزیع نتایج اندازه‌گیری استفاده شده برای تصمیم‌ها منجر می‌شود. این یک مدل نظری است. رویکردهای جدید کارشان را با مقادیر اندازه‌گیری شده، عدم قطعیت‌ها و اطلاعات محدود درباره فرایند شروع می‌کنند و به بررسی نتایج و احتمالاتی می‌پردازند که از مقادیر اندازه‌گیری شده حاصل می‌شوند. در ادامه رویکرد دوم به طور خلاصه معرفی خواهد شد.

ریسک‌های خاص و کلی

نسبت نتایج اندازه‌گیری به ظاهر منطبق در شکل ۶ که به صورت نسبت نتایج سایه‌دار مرتبط با مقدار A نشان داده شده است، برای محصولات با آن مقدار از ویژگی، خاص به حساب می‌آید. این مثالی از «ریسک خاص»، به عبارت دیگر احتمال تصمیم منطبق غلط مرتبط با محصول در یک مقدار خاص است. در مردم مقدار A، این همان ریسک خاص مصرفکننده برای مقدار A است. به طور مشابه ریسک تولیدکننده نشان داده شده به شکل نسبت سایه‌دار توزیع برای مقدار B، ریسک خاص تولیدکننده برای مقدار B است.

جنبه مهم ریسک خاص آن است که این ریسک صرفاً به توزیع نتایج اندازه‌گیری برای یک مقدار واقعی از یک ویژگی وابسته است. از نقطه‌نظر آزمایشگاه آزمون با یک نتیجه اندازه‌گیری، تخمین آزمایشگاهی ریسک خاص به مقدار اندازه‌گیری و عدم قطعیت اندازه‌گیری وابسته است. برای هر مقدار از قلم آزمون (یعنی محصول)، ریسک خاص کوچک است، چنانچه عدم قطعیت کوچک باشد.



شکل ۶- ریسک تولیدکننده و مصرفکننده. شکل بالا توزیع مقادیر اندازه‌دهد به دست آمده در فرایند تولید یا دیگر فرایندها را نشان می‌دهد. گستره مجاز بین حدود L_l و L_u و توزیع مقادیر اندازه‌گیری شده اقلام آزمون در A و B نیز نشان داده شده است. برای جزئیات بیشتر متن را بخوانید.

باین حال، ریسک خاص احتمال کل تصمیم‌های غلط از هر نوع را نشان نمی‌دهد، چرا که اقلام آزمون -محصولات- با مقادیر متفاوت، ریسک خاص خودشان را دارند. بنابراین، احتمال مهم دومی به نام «ریسک کلی» مطرح می‌شود که احتمال تصمیم‌های غلط اتخاذ شده در کل توزیع تولید است. در مورد ریسک مصرفکننده می‌توان گفت ریسک کلی مصرفکننده احتمالِ مرکب تصمیم‌های پذیرش غلط است، یعنی ترکیب ریسک‌های خاص برای تمام مقادیر ممکن برای محصول نامنطبق که با توجه به فراوانی رخداد آنها وزن‌دهی و سنجیده می‌شوند. به طور مشابه ریسک کلی تولیدکننده از ترکیب تمام ریسک‌های خاص تولیدکننده در تمام مقادیر مختلف بین L_l و L_u ناشی می‌شود.

نکته: ریسک کلی به صورت مجموع تمام ریسک‌های خاص در هر مقدار ممکن و سپس ضرب آن در احتمال وقوع محاسبه می‌شود. برای توزیع پیوسته‌ای مثل شکل ۶، احتمال وقوع با ارتفاع منحنی توصیفکننده توزیع فرایند (دانسیته) جایگزین می‌شود که در این حالت تابع مجموع برابر می‌شود با انتگرال گیری روی توزیع‌های فرایند و اندازه‌گیری. جزئیات ریاضی در راهنمای [9] JCGM 106 آورده شده است.

تفاوت مهم بین ریسک‌های خاص و کلی این است که ریسک کلی به شدت به توزیع فرایند بستگی دارد، درحالی که در ریسک خاص این وابستگی وجود ندارد. برای مثال، در یک فرایند تولید فرضی که تنها محصول منطبق تولید می‌کند، ریسک کلی مصرفکننده فقط و فقط می‌تواند مقدار صفر باشد، چرا که امکانی وجود ندارد که یک نتیجه بازارسی شده به عنوان محصول نامنطبق خود را نشان دهد. به طور مشابه، برای یک فرایند ضعیف از نظر کیفی با احتمال بالای تولید ماده نامنطبق، ریسک کلی مصرفکننده به طور چشمگیری بالا خواهد رفت.

باین حال، در آزمایشگاه آزمون، توزیع مقادیر تولیدشده از فرایند، در اغلب موارد مجھول است. به همین علت ساده‌ترین راه

برای آزمایشگاه آزمون این است که بیشتر روی ریسک خاص تمرکز کند تا روی ریسک کلی. به علاوه، اگر ریسک‌های خاص کوچک نگه داشته شوند -به خصوص با پایین نگه داشتن عدم قطعیت‌ها- ریسک‌های کلی نیز کوچک باقی خواهد ماند. بر این اساس، راهنمای ILAC G8 [6] توصیه می‌کند که هرجا ممکنی برای تنظیم قواعد تصمیم وجود ندارد، قاعده تصمیم باید طوری تنظیم شود که ریسک خاص مصرف‌کننده را پایین نگه دارد.

ریسک خاص برای نتیجه اندازه‌گیری

در بالا اشاره شد که شکل ۶ بر مبنای توزیع‌های نظری مقادیر حاصل از فرایند تولید و نتایج اندازه‌گیری پایه‌گذاری شده است. مقادیر حاصل از فرایند تولید «مقادیر واقعی» برای محصولات هستند که فرایند را ترک می‌کنند، درحالی‌که مقادیر حاصل از نتایج اندازه‌گیری، توزیع مقادیر مشاهده شده از مقادیر مختلف (مقادیر واقعی) برای اقلام آزمون است. به عبارت دیگر در عمل، آزمایشگاه اندازه‌گیری صرفاً نتایج اندازه‌گیری با عدم قطعیت‌ها را در اختیار دارد. البته ممکن است بعضی وقت‌ها درباره مقادیر مورد انتظار از یک فرایند (فرایند طبیعی یا تجاری) نیز اطلاعاتی در دست داشته باشد. بنابراین آزمایشگاه اندازه‌گیری می‌تواند ریسک‌های خاص و کلی را فقط از روی اطلاعاتی که در دست دارد تخمین بزند.

وقتی اطلاعات درباره فرایند تولید کافی نباشد یا وقتی عدم قطعیت در مقایسه با پهنهای توزیع فرایند کوچک باشد، ریسک خاص را می‌توان به شکل مناسب از روی عدم قطعیت اندازه‌گیری و توزیع مربوطه تخمین زد. در این حالت ریسک مربوطه بخشی از توزیع عدم قطعیت فراتر از مقدار مجاز خواهد شد. مشابه نواحی سایه‌دار برای مقادیر A و B در شکل ۶.

باین حال، وقتی اطلاعات کافی درباره توزیع فرایند در دسترس باشد، ریسک خاص یک قلم آزمون ویژه را می‌توان با در نظر گرفتن احتمال پیشینی که قلم آزمایشی در آن منطبق است، بر اساس توزیع فرایند محاسبه کرد. این حالت می‌تواند بعضی وقت‌ها ریسک‌های خاص تخمینی را به طور چشمگیری تغییر دهد. جزئیات این بحث فراتر از مطالب این راهنماست. برای جزئیات می‌توانید به راهنمای JCGM 106 [9] مراجعه کنید.

یادداشت: صفحه خالی.

پیوست D- تعاریف

تعاریف زیر بر اساس تعاریف ارائه شده در منابع [6] ILAC G8، [5] GUM، [4] VIM، [7] ASME B89.7.3.1-2001 و [8] ISO/IEC 17025 ارائه شده‌اند.

اندازه‌ده: کمیت خاص در معرض اندازه‌گیری

عدم قطعیت بسط یافته: کمیت تعریف‌کننده بازه اطراف نتیجه اندازه‌گیری است که انتظار می‌رود کسر بزرگی از توزیع مقادیری را دربرگیرد که می‌توانند به طور منطقی به اندازه‌ده نسبت داده شوند.

نتیجه اندازه‌گیری: مجموعه مقادیری که می‌توانند همراه با دیگر اطلاعات مرتبط و در دسترس به یک اندازه‌ده نسبت داده شوند.

نکته: نتیجه اندازه‌گیری عموماً به شکل مقدار اندازه‌گیری شده و یک بازه عدم قطعیت بیان می‌شود.

قاعده تصمیم: قاعده‌ای که توضیح می‌دهد چطور عدم قطعیت اندازه‌گیری باید هنگام بیان انطباق با الزام مشخص در نظر گرفته شود.

حد مشخصه (حد تولرنس): مرز بالا یا پایین مشخص شده از مقادیر مجاز یک ویژگی

ناحیه مشخصه (ناحیه تولرنس): بازه مقادیر مجاز یک ویژگی

حد پذیرش: مرز بالا یا پایین مشخص شده از مقادیر کمی اندازه‌گیری شده مجاز

پذیرش ساده: قاعده تصمیمی که در آن حد پذیرش با حد مشخصه یکسان است

ناحیه پذیرش (بازه پذیرش): مجموعه مقادیر یک ویژگی برای یک فرایند اندازه‌گیری و قاعده تصمیم خاص که چنانچه یک نتیجه اندازه‌گیری درون این ناحیه باشد، به پذیرش محصول منجر خواهد شد.

ناحیه رد (بازه رد): مجموعه مقادیر یک ویژگی برای یک فرایند اندازه‌گیری و قاعده تصمیم خاص که چنانچه یک نتیجه اندازه‌گیری درون این ناحیه باشد به رد محصول منجر خواهد شد.

نوار محافظه: بازه بین یک حد مشخصه و حد پذیرش متناظر

یادداشت: صفحه خالی.

کتاب‌شناسی

برای دسترسی به نسخه‌های بروز شده راهنمای خواندنی‌های بیشتر به فهرست مطالب خواندنی در وبسایت یوارکم به آدرس www.eurachem.org مراجعه کنید.

1. I. Kuselman, F. Pennecchi, R. Bettencourt da Silva, D.B. Hibbert, IUPAC/CITAC Guide: Evaluation of risks of false decisions in conformity assessment of a multicomponent material or object due to measurement uncertainty, (IUPAC Technical Report), Pure Appl. Chem., (2020). Available from doi.org/10.1515/pac-2019-0906.
2. F. Pennecchi, M. G. Cox, P. Harris, A. M. H. van der Veen, S. L. R. Ellison, Euramet project EMUE-D2-1-Multicomponent Materials (2020). Available from www.euramet.org.
3. M. H. Ramsey and S. L. R. Ellison (eds.) Eurachem/EUROLAB/CITAC/Nordtest/AMC Guide: Measurement uncertainty arising from sampling: a guide to methods and approaches (2nd ed. 2019). ISBN 978-0-948926-35-8. Available from www.eurachem.org.
4. JCGM 200:2012, International vocabulary of metrology - Basic and general concepts and associated terms (VIM). Available from www.bipm.org.
5. JCGM 100:2008, Evaluation of measurement data - Guide to the expression of uncertainty in measurement (GUM). Available from www.bipm.org.
6. ILAC G8:2019, Guidelines on Decision Rules and Statements of Conformity. Available from www.ilac.org.
7. ASME B89.7.3.1-2001, Guidelines for decision rules: considering measurement uncertainty in determining conformance with specifications (asme.org).
8. ISO/IEC 17025:2017, General requirements for the competence of testing and calibration laboratories, ISO, Geneva, (2017).
9. JCGM 106:2012, Evaluation of measurement data - The role of measurement uncertainty in conformity assessment. Available from www.bipm.org.
10. A. Silva Ribeiro and M. Golze, EUROLAB Technical Report 1/2017: Decision rules applied to conformity assessment, Available from www.eurolab.org.
11. WADA Technical Document - TD2019DL, Decision limits for the confirmatory quantification of threshold substances (2019). Available from www.wada-ama.org.
12. ISO 10576:2003 Statistical methods – Guidelines for the evaluation of conformity with specified requirements – Part 1: General principles, ISO, Geneva, (2003).
13. Commission Decision of 12 August 2002 implementing Council Directive 96/23/EC concerning the performance of analytical methods and the interpretation of results (2002/657/EC).
14. R. Bettencourt da Silva and A. Williams (eds), Eurachem/CITAC Guide: Setting and using target uncertainty in chemical measurement, (1st ed. 2015). Available from www.eurachem.org.
15. A. Williams, Calculations of the expanded uncertainty for large uncertainties using the lognormal distribution, Accred. Qual. Assur., 25, 335-338 (2020).
16. A. M. H. van der Veen and G. Nieuwenkamp, Revision of ISO 19229 to support the certification of calibration gases for purity, Accred. Qual. Assur., 24, 375-380 (2019). Compliance Assessment Eurachem Guide MUC 2021 Page 30
17. JCGM 101:2008, Evaluation of measurement data – Supplement 1 to the “Guide to the expression of uncertainty in measurement” – Propagation of distributions using a Monte Carlo method. Available from www.bipm.org.

18. A. Williams, An alternative to the effective number of degrees of freedom, Comparability and Reliability in Chemical Measurement, *Accred. Qual. Assur.*, 4, 14 - 17 (1999).
19. R. Kacker and A. Jones, On use of Bayesian statistics to make the guide to the expression of uncertainty in measurement consistent, *Metrologia*, 40, 235-248 (2003).
20. S. L. R. Ellison and A. Williams (eds), Eurachem/CITAC Guide: Quantifying uncertainty in analytical measurement, (3rd ed. 2012), ISBN 0 948926 15 5. Available from www.eurachem.org.
21. M. H. Ramsey S. L. R. Ellison S.L.R Uncertainty Factor: an alternative way to express measurement uncertainty in chemical measurement. *Accred. Qual. Assur.*, 20, 153-155 (2015).

Use of uncertainty information in compliance assessment

Second Edition - 2021